

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Tjekket

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#))

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Distriktsdomstolen i Prag 1 er kompetent til at indhente kontooplysninger (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#)).

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Artikel 128 i lov nr. 99/1963, [den civile retsplejelov](#), som ændret, pålægger enhver person en forpligtelse til efter anmodning vederlagsfrit at underrette retten om faktiske omstændigheder, der er relevante for retssager og afgørelser.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Appellen indgives via den ret, der afsagde den appellerede dom (artikel 204, stk. 1, i lov nr. 99/1963, [den civile retsplejelov](#), som ændret). De domstole, der har materiel kompetence, er **de regionale retter** (krajské soudy). Den stedlige kompetence ligger hos den regionale domstol, i hvis retskreds den kredsdomstol, der afsagde dom i første instans, er beliggende. I første instans ligger den stedlige kompetence for distriktsdomstolen i Prag 1 i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#) hos byretten i Prag (Městský soud v Praze).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#))

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#))

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

En fælles konto kan kun sikres for den del af midlerne, der tilhører skyldneren (artikel 311a i lov nr. 99/1963 [den civile retsplejelov](#), som ændret). Hvis der oprettes en konto i flere personers navn, anses de for at have en ligelig andel af midlerne (artikel 2663 i lov nr. 89/2012, [civillovbogen](#), som ændret).

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Disse regler er fastsat i artikel 304a, 304b, 310 og 317-319 i lov nr. 99/1963, [den civile retsplejelov](#), som ændret. F.eks. er midler til betaling af løn, feriepenge og andre ydelser, der udbetales i stedet for løn, fritaget for udlæg. Dette gælder også for midler op til det dobbelte af eksistensminimummet, sociale ydelser og bistand til personer i en udsat situation.

Hvis der er tale om midler til betaling af løn, feriegodtgørelse og andre ydelser, der udbetales i stedet for lønnen for arbejde, skal den forpligtede (dvs. skyldneren) forelægge pengeinstituttet (hvor kontoen er åbnet) en skriftlig erklæring med angivelse af formålet med betalingen, det samlede beløb, der skal betales, og frem for alt navnene på alle ansatte med angivelse af det nøjagtige beløb for den ydelse, der skal udbetales til dem. Skyldnerens underskrift på erklæringen skal legaliseres. Da der er tale om et procesdokument fra skyldneren (juridisk person), skal erklæringen underskrives i dennes lokaler af den person, der i henhold til artikel 21 i den civile retsplejelov er bemyndiget til at anlægge sag på vegne af denne juridiske person. Pengeinstituttet er hverken forpligtet til eller har tilladelse til at gennemgå den pågældende erklæring. Den undersøger heller ikke, om de udbetalte midler faktisk er blevet anvendt til det tilsigtede formål. Den afregner skyldnerens ansattes fordringer på grundlag af de midler, der er til rådighed på kontoen (herunder dem, der ankommer til kontoen efter betaling, hvis det oprindelige beløb ikke var tilstrækkeligt til at foretage betalingen). Dette gælder også for midler på op til det dobbelte af eksistensminimummet. Også i dette tilfælde foretager pengeinstituttet betalingen på grundlag af en anmodning fra skyldner, uafhængigt og uden medvirken af en domstol (hvis skyldner sender anmodningen til en domstol, træffer retten ikke afgørelse herom. Den videresender den blot til pengeinstituttet med henblik på opfyldelse af den tilsvarende forpligtelse). I sådanne tilfælde er det ikke relevant at undersøge formålet med de udbetalte midler. Pengeinstituttet underretter blot retten om, at den har udbetalt det pågældende beløb til skyldneren. Det bør derefter sikres, at modtageren også underrettes. I modsat fald kunne sidstnævnte have rimelig tvivl om, hvorvidt pengeinstituttet i tilfælde af en ufuldstændig betaling af kravet handlede i overensstemmelse med rettens kendelse. Hvis modtageren derimod ikke på nogen måde er berørt af den pågældende betaling, er det ikke nødvendigt at anmelde den. I andre tilfælde udelukkes disse beløb uden videre (f.eks. i forbindelse med sociale ydelser eller krav fremsat af ophavsmænd eller andre initiativtagere).

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Ja. Bankerne har ret til at opkræve gebyrer for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser i henhold til deres skala. Størrelsen af bankgebyrerne fastsættes efter aftale mellem skyldneren og banken i henhold til den lovbestemte ordning med lovfæstede grænser for, hvad en bank kan aftale med en skyldner.

Banker har også ret til at opkræve et gebyr for udlevering af oplysninger, hvis dette aftales med kunden. Dette afhænger af den faktiske skala, idet kontohaveren afholder den foreløbige og endelige betaling af disse gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Retsafgifter er reguleret ved lov nr. 549/1991 [om retsafgifter](#), som ændret. Afgifterne skal erlægges i form af et fast beløb, eller, hvis der er tale om afgifter beregnet på grundlag af en bestemt sum, en procentsats heraf. Omkostningerne i procent er det beløb, der fremkommer ved at gange beregningsgrundlaget for omkostningerne med den gældende sats. De forskellige satser er fastsat i en tabel, der er knyttet som bilag til loven. Loven finder anvendelse både i sager i første instans og i appelsager.

Omkostningerne skal betales, så snart betalingsforpligtelsen opstår, f.eks. ved indleveringen af stævningen.

For bankgebyrer fastsættes størrelsen af bankgebyrerne efter aftale mellem skyldneren og banken i henhold til den lovbestemte ordning med lovfæstede grænser for, hvad en bank kan aftale med en skyldner.

Størrelsen af bankgebyrerne fastsættes efter aftale mellem skyldneren og banken i henhold til den lovbestemte ordning med lovfæstede grænser for, hvad en bank kan aftale med en skyldner.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Tilsvarende kendelser på nationalt plan kan ikke rangordnes.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

For så vidt angår de afgørelser, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, og artikel 34, stk. 1 eller 2, er den kompetente ret distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#)).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Appellen indgives via den ret, der afsagde den appellerede dom, senest 15 dage efter forkyndelsen af et skriftligt eksemplar af dommen (artikel 204, stk. 1, i lov nr. 99/1963. [den civile retsplejelov](#), som ændret).

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifter er reguleret ved lov nr. 549/1991 [om retsafgifter](#), som ændret. Afgifterne skal erlægges i form af et fast beløb, eller, hvis der er tale om afgifter beregnet på grundlag af en bestemt sum, en procentsats heraf. Omkostningerne i procent er det beløb, der fremkommer ved at gange beregningsgrundlaget for omkostningerne med den gældende sats. De forskellige satser er fastsat i en tabel, der er knyttet som bilag til loven. Loven finder anvendelse både i sager i første instans og i appelsager.

Omkostningerne skal betales, så snart betalingsforpligtelsen opstår, f.eks. ved indleveringen af stævningen.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Den Tjekkiske Republik betragter **slovakisk** som et acceptabelt fremmedsprog.

Sidste opdatering: 08/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.